

UCHWAŁA

Dnia 21 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Marek Dobrowolski (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brzezińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Wydziału Spraw Wewnętrznych
Anny Mazurek

w sprawie K.G. sędziego Sądu Rejonowego w A., po rozpoznaniu w Izbie
Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2022 r. zażalenia
sędziego na uchwałę Sądu Najwyższego, z dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt I DI
24/21,

podjął uchwałę:

I. uchylić zaskarżoną uchwałę i umorzyć postępowanie w
przedmiocie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego Sądu
Rejonowego w A. -K.G. do odpowiedzialności karnej;

II. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb
Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 marca 2021 r., sygn. akt PK [...] (data wpływu do Sądu
Najwyższego) prokurator delegowany do Wydziału Spraw Wewnętrznych
Prokuratury Krajowej skierował do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej wnioski
o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu
Rejonowego w A.– K.G., za przestępstwa polegające na tym, że:

I. w okresie od 1 lipca 2012 r. do 6 lutego 2017 r. w A. i C., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru niewywiązania się ze zobowiązań finansowych, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził kilkanaście osób fizycznych oraz prawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 136.163,33 zł w związku z udzielonymi pożyczkami i kredytami, wprowadzając przyszłych wierzycieli w błąd co do zamiaru i własnych możliwości finansowych wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań oraz wyzyskując błędne przeświadczenia kredytodawców o swojej ustabilizowanej sytuacji majątkowej, a w tym:

a) doprowadził A. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30.000 zł z tytułu udzielonej 11 lipca 2012 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 27 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. I C [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela kwotę należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami;

b) doprowadził A. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.230,03 zł z tytułu udzielonej 10 stycznia 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 26 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy D. w W. kwoty 4.425.96 zł. a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

c) doprowadził A. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł z tytułu udzielonej 10 stycznia 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 22 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie o sygn. I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności – firmy D. w W. kwoty 23.921.21 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

d) doprowadził T. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.360 zł z tytułu udzielonej 11 lipca 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. I C [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

e) doprowadził T. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.360 zł z tytułu udzielonej 24 października 2013 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie o sygn. I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

f) doprowadził A.1 sp. z o.o. z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł z tytułu udzielonej 10 lutego 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 11 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie o sygn. X Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności U. (Luxembourg) S.A. kwoty 7.255,37 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

g) doprowadził M. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 zł z tytułu udzielonej 7 marca 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w I. w sprawie o sygn. I C [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a spłaty dokonano dopiero na podstawie ugody zawartej z cesjonariuszem wierzytelności S. z/s w W.;

h) doprowadził M. S.A. z/s w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.250 zł z tytułu udzielonej 13 marca 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 27 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie VI Nc-e [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G. pod sygn. Km [...];

i) doprowadził K. sp. z o.o. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 520 zł z tytułu udzielonej 31 marca 2014 r. pożyczki na portalu internetowym [...].pl, co do której wyrokiem z 24 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie o sygn. VI Nc-e [...] nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności Kancelarii M. S.A. z/s w K. kwoty 762 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

j) doprowadził R. sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.000 zł z tytułu udzielonej 3 kwietnia 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z 13 lipca 2018 r. w sprawie I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela;

k) doprowadził D. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.799,18 zł z tytułu udzielonej 14 października 2014 r. pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w B. w sprawie I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela;

l) doprowadził J. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł z tytułu udzielonej w styczniu 2015 r. ustnej umowy pożyczki, co do której wyrokiem Sąd Rejonowy w T. w sprawie o sygn. X Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

m) doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.000 zł z tytułu udzielonej 12 maja 2015 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 20 lipca 2018 r Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela łącznie kwoty 16.500 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km[...];

n) doprowadził M. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.500 zł z tytułu zmiany umowy pożyczki udzielonej 6 lutego 2017 r., co do której wyrokiem z 20 lipca 2018 r. Sąd Rejonowy w G. w sprawie o sygn. I Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela łącznie kwoty 16.500 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...];

o) doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.000 zł z tytułu udzielonej 15 lipca 2016 r. pożyczki, co do której braku spłaty pokrzywdzony poinformował prezesów Sądu Rejonowego w A. i Sądu Okręgowego w W., wnosząc o rozważenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, które

zostało zainicjowane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w W.;

p) doprowadził Z. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.000 zł z tytułu udzielonej 6 września 2017 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 6 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie o sygn. X Nc [...] nakazał zapłatę na rzecz wierzyciela kwoty 3.000 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w W. pod sygn. Km [...];

q) doprowadził G. sp. z o.o. z/s w T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.144,12 zł z tytułu udzielonej 6 grudnia 2017 r. pożyczki, co do której wyrokiem z 14 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w L. w sprawie o sygn. VI Nc-e [...] nakazał zapłatę na rzecz cesjonariusza wierzytelności G. kwoty 1.340,44 zł, a postępowanie egzekucyjne w tej sprawie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w A. pod sygn. Km [...],

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

II. w dniu 26 kwietnia 2018 r. w A. , wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana jako p.u.s.p. w związku z art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 2017 r. w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązкови, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2017, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych na rzecz:

a) A. B. z tytułu zaciągniętej w 2012 r. pożyczki w kwocie 30.000 zł;

b) M. W. z tytułu zaciągniętej w 2011 r. pożyczki w kwocie 50.000 zł;

c) A. S.A. z/s w W. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;

d) [...] SKOK z/s w P. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;

e) D. R. z tytułu zaciągniętej pożyczki w 2014 r. w kwocie 16.799,18 zł;

f) M. G. z tytułu zaciągniętej pożyczki w 2015 r. w kwocie 14.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.

III. w dniu 26 kwietnia 2019 r. w A. , wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 p.u.s.p. w związku z art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 2017 r. w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązкови, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2018, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych na rzecz:

a) A. B. z tytułu zaciągniętej w 2012 r. pożyczki w kwocie 30.000 zł;

b) M. W. z tytułu zaciągniętej w 2011 r. pożyczki w kwocie 50.000 zł;

c) A.S.A. z/s w W. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;

d) [...] SKOK z/s w P. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;

e) D. R. z tytułu zaciągniętej w 2014 r. pożyczki w kwocie 16.799,18 zł;

f) M. G. z tytułu zaciągniętej w 2015 r. pożyczki w kwocie 14.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.

IV. W bliżej nieustalonym dniu – nie później niż do 24 sierpnia 2020 r. złożenia oświadczenia do Sądu Apelacyjnego w [...] – w A., wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 87 § 1 i art. 88 p.u.s.p. w związku z art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne sprecyzowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 grudnia 2017 r. w sprawie określenia wzorów formularzy oświadczeń o prowadzeniu działalności gospodarczej i o stanie majątkowym, a także będąc świadomy odpowiedzialności karnej grożącej za podanie nieprawdy, wbrew ustawowemu obowiązкови, podał nieprawdę w oświadczeniu o stanie majątkowym sędziego za rok 2019, w którym zataił okoliczności faktyczne posiadanych zobowiązań finansowych na rzecz:

a) A. B. z tytułu zaciągniętej w 2012 r. pożyczki w kwocie 30.000 zł;

b) M. W. z tytułu zaciągniętej w 2011 r. pożyczki w kwocie 50.000 zł;

c) A.S.A. z/s w W. z tytułu zaciągniętej w 2013 r. pożyczki w kwocie 20.000 zł;

d) D. R. z tytułu zaciągniętej w 2014 r. pożyczki w kwocie 16.799,18 zł;

e) M. G. z tytułu zaciągniętej w 2015 r. pożyczki w kwocie 14.000 zł,

- tj. o przestępstwo z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w zw. z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k.

Jednocześnie wnioskodawca złożył zastrzeżenie w trybie art. 80 § 2 lit. f p.u.s.p., wskazując na dobro postępowania przygotowawczego.

Postanowieniem Sądu Najwyższego z 5 maja 2021 r., sygn. akt I DI 24/21, na podstawie art. 80 § 2 lit. g a contrario p.u.s.p. odmówiono sędziemu K.G. prawa do wglądu dokumentów załączonych do wniosku.

Uchwałą Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt I DI 24/21, na podstawie art. 80 § 2 lit. c, art. 129 § 2 i art. 129 § 3 p.u.s.p.:

1. powyższy wniosek uwzględniono i zezwolono na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w A.- K.G., za czyny wskazane w komparycji uchwały;

2. zawieszono sędziego Sądu Rejonowego w A.- K.G. w czynnościach służbowych;

3. obniżono o 40 % sędziemu Sądu Rejonowego w A.- K.G. wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia;

4. kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Powyższa uchwała zapadła przed wydaniem w dniu 14 lipca 2021 r. przez Wiceprezes Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej postanowienia w sprawie C-204/21, Komisja Europejska Przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej (LEX nr 3196955), mocą którego Rzeczpospolita Polska została zobowiązana m. in. do zawieszenia stosowania art. 27 § 1 pkt 1a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, na podstawie którego to przepisu Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego była właściwa do orzekania w pierwszej i drugiej instancji w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie sędziów i asesorów sądowych do odpowiedzialności karnej, na ich tymczasowe aresztowanie, zatrzymanie lub przymusowe doprowadzenie.

Zażalenie na uchwałę wniósł sędzia K.G., który zaskarżył ją w całości, zarzucając „błąd w ustaleniu”, że działał on z góry powziętym zamiarem niewywiązania się z podjętych zobowiązań finansowych, wskazując, iż w chwili zaciągania tych zobowiązań nie miał zamiaru nie spłacać tych zobowiązań, a brak spłaty został spowodowany jego trudną sytuacją finansową, która powstała w trakcie spłaty tych zobowiązań, przy czym zaciągając zobowiązania „nie miał zamiaru nikogo oszukać”. Skarżący wskazał również, iż w punkcie 3 uchwały sąd *a quo* obniżył jego wynagrodzenie o 40%, natomiast sąd I instancji w sprawie ASD 2/13 obniżył jego wynagrodzenie o 25 % z uwagi na konieczność bieżącej spłaty zobowiązań.

Autor zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości, wskazując jednocześnie, iż - w przypadku nieuwzględnienia zażalenia - wnosi o zmianę punktu 3 uchwały w zakresie wysokości obniżenia jego wynagrodzenia.

W odpowiedzi na powyższe prokurator delegowany do Prokuratury Krajowej J.L. wniósł o nieuwzględnienie wniesionego przez sędziego K.G. zażalenia i utrzymanie zaskarżonej uchwały w mocy. Uzasadniając powyższe wskazał, iż ustalone w sprawie okoliczności zaniechania terminowej spłaty, konieczność zainicjowania szeregu sporów cywilnych przez pożyczkodawców, a także dochodzenia zwrotu przyznanych im sądownie roszczeń w toku prowadzonego przez właściwego komornika postępowania egzekucyjnego większości spośród udokumentowanych w toku śledztwa zobowiązań finansowych, należy ocenić jako ewidentny i oczywisty brak zarówno zamiaru, jak i możliwości finansowych wywiązania się przez sędziego z zaciągniętych na warunkach odnotowanych w umowach zobowiązań pieniężnych. Zaznaczono jednocześnie, że zachowania sędziego K.G. potęgują dodatkowo ustalone w śledztwie zaniechania w przedmiocie rzetelnego złożenia oświadczeń majątkowych sędziego w latach 2012 - 2019, w których przemilczał fakt posiadania, istotnych dla ustalenia jego stanu majątkowego, zobowiązań finansowych wobec osób fizycznych. W aspekcie wysokości obniżenia uposażenia podkreślono, iż przedmiotem wniosku pozostaje popełnienie aż czterech występków, natomiast w zaskarżonej uchwale wymierzono karę obniżenia wynagrodzenia poniżej maksymalnego jej ustawowego wymiaru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżona uchwała nie mogła się ostać z powodów określonych w art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k. Objęty wnioskiem K.G., jako osoba nieposiadająca statusu sędziego, nie podlega bowiem orzecznictwu sądów dyscyplinarnych i tym samym brak jest formalnoprawnej przeszkody do wszczęcia i prowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego.

Wobec powyższej w toku postępowania odwoławczego informacji o toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym pod sygn. akt II ZOW 47/22 i wyznaczonej na 6 grudnia 2022 r. rozprawie, zarządzeniem z 6 grudnia 2022 r. zwrócono się o akta powyższej sprawy. Na ich podstawie ustalono, iż mocą wyroku Sądu Najwyższego z 6 grudnia 2022 r., sygn. akt II ZOW 47/22, utrzymano w mocy zaskarżony wyrok Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Szczecinie z dnia 18 stycznia

2021 r., sygn. akt ASD 2/19, na mocy którego to rozstrzygnięcia orzeczono wobec K.G. karę złożenia sędziego z urzędu.

Powyższa okoliczność stanowi zatem ujemną przesłankę procesową, uniemożliwiającą dalszy tok procesu. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy sprawca (odpowiednio: sędzia objęty wnioskiem) nie podlega orzecznictwu polskich sądów karnych (odpowiednio: sądów dyscyplinarnych). Wskazać należy, iż treść powyższego przepisu jest jednoznaczna i bezwzględna, co skutkuje koniecznością jego stosowania niezależnie od powodów zaistnienia określonego w nim uchybienia oraz w każdym stadium procesu, w którym zaistnieje (zob. w szczególności: wyrok Sądu Najwyższego z 3 lutego 2021 r., II KK 425/20, LEX nr 3119760; wyrok Sądu Najwyższego z 11 maja 2017 r., II KK 126/17, LEX nr 2294392). Według natomiast treści art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. - znajdującego zastosowanie w postępowaniu delibacyjnym na podstawie art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych - niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8-11 k.p.k. Z powyższej regulacji w sposób jasny wynika zatem, iż bezwzględna przyczyna odwoławcza w postaci niepodlegania orzecznictwu dyscyplinarnemu zawsze stanowi podstawę do uchylenia orzeczenia.

Podkreślenia wymaga, iż zakres temporalny immunitetu, będącej instytucją o charakterze nietrwałym i pełnym, ściśle związany jest ze statusem danej osoby, tj. z pełnieniem przez nią funkcji sędziego. Gwarancje wynikające z ochrony immunitetowej aktualizują się zatem w chwili nawiązania stosunku służbowego, działając w czasie sprawowania urzędu sędziowskiego (również w stanie spoczynku) i wygasają w momencie utraty wspomnianego statusu.

W zaistniałej sytuacji procesowej objęty wnioskiem K.G. utracił status sędziego i tym samym ochronę immunitetu procesowego po wniesieniu zażalenia na orzeczenie sądu meriti. Zaskarżona uchwała nie jest zatem dotknięta negatywną przesłanką procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k., gdyż powyższa zmaterializowała się dopiero w toku niniejszego postępowania i nie istniała w dacie orzekania przez sąd pierwszoinstancyjny, jednakże usunięcie K.G. z zawodu

uniemożliwia rozpoznanie wywiedzionego przez objętego wnioskiem sędziego środka odwoławczego i wydanie orzeczenia merytorycznego. Utrata statusu sędziego przez K.G. czyni bowiem dalsze procedowanie w przedmiocie wyrażenia zgody na uchylenie immunitetu formalnego bezprzedmiotowym.

W konsekwencji konieczne jest zatem uchylenie uchwały Sądu Najwyższego dnia 6 maja 2021 r., sygn. akt I DI 24/21, zezwalającej na pociągnięcie ówczesnego sędziego do odpowiedzialności karnej oraz wydanie orzeczenia następczego o umorzeniu postępowania immunitetowego.

Kosztami postępowania odwoławczego Sąd Najwyższy obciążył Skarb Państwa.

[as]